

-۵۱

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): تقریر: بیان، بیان کردن

گزینه (۲): استرحم: رحم خواستن، طلب رحم کردن

گزینه (۴): منجلاب: محل جمع شدن آب‌های کثیف و بدبو

-۵۲

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. بیغوله: کنج، گوشه‌ای دور از مردم / اوان: وقت، هنگام / افلک: (جمع فلک) چرخ، آسمان‌ها / پلاس: جامه‌ای کم‌ارزش، گلیم کلفت و درشت

-۵۳

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. گرده: پشت و بالای کمر معنا می‌دهد.

-۵۴

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): واژگان «مایه، خواست» ارزش املایی دارند.

گزینه (۲): واژگان «حیات، ضایع» ارزش املایی دارند.

گزینه (۳): با توجه به معنای بیت، املای «طبع» غلط نوشته شده است.

گزینه (۴): واژگان «قضايا، اسرار» ارزش املایی دارند.

-۵۵

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. بهر ← بحر

-۵۶

گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

گزینه (۲): عذاب غرض و دین ← عذاب قرض و دین

گزینه (۳): دینار مقربی ← دینار مغربی / مستقنى ← مستغنی

گزینه (۴): نمازخان ← نمازخوان

-۵۷

گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه (۱): باران بهاری / در گزینه (۲): دل یاران / در گزینه (۳): پای افکار، تشییه ندارند.

در گزینه (۴): «جان چون پرنده‌ای است، عقل مانند طفلى است، عاقبت همچون جام است، احسان مانند کمند (طناب) است.» تشییه دارند و «مشبه‌به و مشبه» با کسره کنار هم قرار گرفتند.

-۵۹

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «بیین تا چه گفت» حس‌آمیزی دارد چراکه سخن را می‌شنوند نه این‌که بیینند.

-۶۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. آرایه حس‌آمیزی هم در بیت «ج» و هم در بیت «الف» دیده می‌شود: «سخن تلخ و حرف تلخ»، بنابراین تمام گزینه‌ها درست هستند.

آرایه کنایه هم در بیت «الف»: سپیددست: ستمکار / سیه‌کاسه: فرومایه و تنگ‌چشم / ترش میزبان: بدخلق، در بیت «ج»: شیرین بودن چیزی: خوشایند بودن آن، در بیت «د»: پنه در گوش کردن: نشنیدن و ناشنوایی، بنابراین تمام گزینه‌ها باز هم درست می‌شود. اما تشییه در بیت «ب» به هیچ‌وجه دیده نمی‌شود و «بت» استعاره از «معشوق» است نه تشییه، ولی بیت «د» علاوه بر حس‌آمیزی، تشییه هم دارد: شاعر گوش خود را از منظر شنیدن حرف تلخ به دهان مار تشییه کرده است، پس با توجه به حذف گزینه‌های ۳، ۲ و ۴، گزینه (۱) پاسخ این تست خواهد بود. اما جناس در بیت «ب» بین «تب» و «شب» دیده می‌شود. در بیت «الف» جناسی دیده نمی‌شود هرچند گروهی معتقد باشند بین «دست» و «است» در عبارت «سیه‌کاسه‌ایست»، بعد از جداسازی آن می‌توان جناس گرفت ولی خالی از اشکال نیست، با این حال ترتیب سایر گزینه‌ها مانع پذیرش گزینه (۳) می‌شود. در بیت «ج» جناسی دیده نمی‌شود.

-۶۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): عجز، بیداد، هرچه: مفعول

گزینه (۲): سلامت، بوی: مفعول

گزینه (۳): بیمار غم: متمم (فعل «است» در معنای «وجود داشتن»)

گزینه (۴): مرا: مفعول

-۶۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

بر رهگذر تو، دو صد جوی از دو دیده بسته‌ام (قرار داده‌ام)

مضاف‌الیه مفعول

تا به این امید که تو چون سرو خرامان به درآیی
نهاد ↓ متمم معادل فعل «آمدن»

«چون» در معنای فعل و «مانند» حرف اضافه محسوب می‌شود و اسم بعد از حروف اضافه همیشه متمم است.

-۶۳- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. فعل «شد» در گزینه‌های ۱، ۲ و ۴، همگی فعل اسنادی است و با مسند خود همراه است

در حالی که در گزینه (۳) در معنای فعل ناگذار «رفت» به کار رفته است و جملهٔ دو جزئی ناگذار ساخته است.

شبی ناگاه به صحرابرون شد = رفت (فعل تام ناگذار)

-۶۴- گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): واژه‌های «نامه - دستگاه» هر دو ساده‌اند و واژه‌های «بنده - لرزه» هر دو مشتق‌اند.

گزینه (۳): «بیداری» و «شنیدن» هر دو مشتق‌اند ولی واژه‌های «ساربان» و «فسانه» هر دو ساده هستند.

گزینه (۴): هم واژهٔ مشتق «دیده» است و باز هم واژه‌های «ناودان» و «مزگان» ساده‌اند، البته واژه «باران» نیز مشتق است.

-۶۵ گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): «واو» بین جملات آمده ← ربط

گزینه (۲): پیچید و آه کرد: «واو» ربط / نیک و بد: «واو» عطف

گزینه (۳): گل و نسرين: «واو» عطف

گزینه (۴): «واو» بین جملات آمده ← «واو» ربط

-۶۶ گزینه ۴ پاسخ صحیح است. گزینه (۴): «شکایت از بازخواست درباره کارهایش»

مفهوم تمام گزینه‌ها و عبارت «چیرگی قضا و سرنوشت در زندگی».

-۶۷ گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه (۱): احترام به پیران و سالخوردگان، کمک پیران به جوانان در حل مشکلات

گزینه (۲): پرهیز از ریاکاری و خودنمایی

گزینه (۳): امیدواری، عدم امیدواری

گزینه (۴): منصف بودن، خودحسابی

-۶۸ گزینه ۴ پاسخ صحیح است. مفهوم «ناپایداری» در عبارت سؤال و سایر ایيات دیده می‌شود به جز بیت گزینه (۴) که

شاعر «از معشوق خواستار آن است که از او جدا نشود».

-۶۹ گزینه ۲ پاسخ صحیح است. مفهوم عبارت سؤال به «ناشناخته ماندن نیما در روزگار خویش» اشاره دارد که این مفهوم

«ناشناختگی» در گزینه (۲) دیده می‌شود در حالی که در گزینه (۱) «مدح و ستایش»، در گزینه (۳) «در تنگنا ماندن» و

در گزینه (۴) مفهوم «زیبایی و سفیدی دندان‌ها» مورد اشاره است.

-۷۰ گزینه ۱ پاسخ صحیح است. مفهوم اصلی ایيات ۲، ۳ و ۴، اشاره به عجز در توصیف یار و محظوظ دارد در حالی که در

گزینه (۱) می‌گوید: «جامی نمی‌تواند وصف تو را و شیرینی تو را نگوید و هیچ نکته‌ای شیرین‌تر از توصیف یار نیست».

-۷۱ گزینه ۳ پاسخ صحیح است. واژه‌های جبار (سلط)، صدیق (بسیار راستگو)، عداوت (دشمنی)، طالع (بخت و

سرنوشت)، نادرست معنا شده‌اند.

-۷۲ گزینه ۳ پاسخ صحیح است. معادل واژه «خنک»: خوش / معادل واژه «کید»: حیله / معادل واژه «هرا»: غوغای

-۷۳ گزینه ۳ پاسخ صحیح است. نوش: شهد / زلت: لغزش، گناه / سودا: خیال، عشق / کید: مکر، حیله

-۷۴ گزینه ۱ پاسخ صحیح است. واژه‌های «صور، اوصاف، هما» نادرست نوشته شده‌اند.

۷۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. غلط‌های املایی به کار رفته در گزینه‌ها به ترتیب عبارتند از:

الف) قصّه ← عُصّه / عِصّه ← قصّه

ب) بطان ← بتان / بحر ← بھر / حیاط ← حیات

ج) مرحوم ← مرهم / فراغ ← فراق

د) اصرار ← اسرار